

Makea puuro

Olipa kerran köyhä, hurskas tyttö, joka eli yksin äitinsä kanssa, mutta heillä ei ollut enää mitä syödä. Tyttö läksi metsään ja kohtasi vanhan eukon, joka tiesi, mikä huoli häntä painoi. Eukko lahjoitti hänelle padan ja neuvoi häntä sanomaan: "Pata kiehu!," niin pata keitti hyvää, makeata jauhopuuroa, ja kun sille sanoi: "Pata seis!," niin se lakkasi kiehumasta.

Tyttö vei padan äidille, ja nyt ei köyhyys eikä nälkä heitä enää kiusannut, vaan he söivät makeata jauhopuuroa niin usein, kuin mieli teki.

Kerran, kun tyttö oli ulkona, sanoi äiti: "Pata kiehu!," ja pata kiehui ja äiti söi vatsansa täyteen, mutta kun hän aikoi pysäyttää kiehumisen, niin hän ei enää muistanutkaan sanoja. Niinpä pata kiehui kiehumistaan niin, että koko keittiö ja talo tuli täyteen puuroa, vieläpä naapuritalokin ja koko katu, ikäänkuin pata olisi tahtonut syöttää koko maailman, ja hätä oli nyt niin suuri, ettei kukaan tietänyt, miten siitä pelastua. Vihdoin, kun kaikki muut talot, yhtä ainoaa lukuunottamatta, olivat täynnä puuroa, tuli tyttö kotiin ja sanoi: "Pata seis!" Ja heti pata lakkasi kiehumasta. Mutta kaikkien, jotka halusivat tulla kaupunkiin, oli pakko syödä itsensä puuron läpi.

* * *